

μαρς¹

μαρς¹, το, άκλ. ουσ. [<γαλλ. marche, προστακτ. του ρ. marcher (= περπατώ)]. **1.** μουσικό εμβατήριο, ιδίως στρατιωτικό, που έχει γρήγορο ρυθμό: «η στρατιωτική μπάντα άρχισε να παίζει ένα μαρς». **2α.** ως επιφών. **μαρς!** γυμναστικό ή στρατιωτικό παράγγελμα για την έναρξη διαφόρων κινήσεων ή ενεργειών, ιδίως για την έναρξη βαδίσματος. **β.** επιφών. για την έναρξη μιας κίνησης ή μιας ενέργειας: «άιντε παιδιά, ώρα για δουλειά, μαρς!». Σχεδόν πάντοτε προτάσσεται το *εμπρός*. Υποκορ. **μαρσάκι, το** (βλ. λ.).

- *αρς μαρς!* δηλώνει άμεση ενέργεια: «μόλις μου δώσεις την προκαταβολή που συμφωνήσαμε, αρχίζω αρς μαρς τη δουλειά!»· βλ. και φρ. *εμπρός μαρς(!)*.

- *εμπρός μαρς!* (απειλητικά) τι κάθεσαι ακόμα, φύγε, ξεκουμπίσου: «ακόμα εδώ είσαι, εμπρός μαρς για το σχολείο!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας